

стенията, планинитѣ и горитѣ се движатъ, но и цѣли материци. Забелязано е, че източнитѣ брѣгове на Европа отиватъ къмъ Азия, снисяватъ се. Такива движения ставатъ и на човѣшкото лице, благодарение на което и то се мѣни. Ако наблюдава челото, лицето си, човѣкъ ще забележи, че въ продължение само на 10—15 г. тѣ сж претърпѣли известни промѣни, които се дължатъ на планински течения въ мозъка. Различнитѣ мозъчни центрове представятъ планински върхове, отдето идатъ топли и студени течения. Ако мислитѣ на човѣка не сж хармонични, тѣ правятъ лицето му несиметрично. Като се вгледате въ лицето на човѣка, ще забележите, че то не е съвсемъ симетрично: едната страна на лицето е по-красива отъ другата.

Изобщо, каквито движения ставатъ въ външната природа, такива ставатъ и въ мозъка. Въ гѣнкитѣ и възвишенията на мозъка ставатъ движения, размѣствания, въ резултатъ на които, въ различнитѣ възрасти на човѣка, се явяватъ различни идеи. Тази е причината, задето срѣщаме въ живота хора съ различни идеи: философи, музиканти, поети, писатели. Нѣкой се занимава съ философия, но следъ години въ него става известенъ преломъ, и той се предава на поезия, на литература. Благодарение на размѣстванията, които ставатъ въ мозъка, човѣкъ се стреми къмъ разнообразие. Той не трѣбва да бжде едностранчивъ въ своитѣ идеи. Понеже човѣкъ